

Forældre-byrden

Forældre vil det bedste for deres børn. Det er ikke noget nyt. Vi ønsker at give vores børn de bedst mulige vilkår for deres liv, og vi ønsker at tage vores rolle og ansvar som forældre på os. Men der er alligevel noget nyt

i den vægt, der bliver lagt på forældrerollen i vores tid. En fornemmelse af, at hvis man ikke gør alt det rigtige som forældre, så vil det skade barnet og dets muligheder i fremtiden. For mange forældre er det en tankegang,

som lægger ekstra byrder på forældreskabet, og som er vigtig at blive bevidst om og blive mødt i.

Det forsøger vi at gøre i dette nummer af Nyhedsbrevet, hvor Mathias R. Jepsen-Hansen bidrager med en længere artikel om forældredeterminisme i kristent perspektiv, og Karoline Clausen-Myhre bringer en boganmeldelse af bogen *Det grænseløse forældreskab* af Maria Ørskov Akselvoll, som netop beskæftiger sig med tidens idealer for forældreskab.

Herudover kan man læse lidt om KPI's kursusdag om pressede unge og tro som ressource og den kommende generalforsamling og jubilæumsfejring.

Både de pressede unge, de unge forældre, de unges forældre og alle andre har brug for at møde et budskab om en nådig og almægtig Gud, som er den fuldkomne forælder, og som har både vores fortid, nutid og fremtid i sin hånd. Vi er ikke alene om vores eget eller vores børns liv.

God læselyst! ⁺

Hanne Terp Legarth
Institutleder i KPI

Velkommen til KPI's Generalforsamling og 25-års jubilæum d. 24. november 2023

KPI har 25-års jubilæum i år. Det synes vi, er værd at fejre, og derfor inviterer vi d. 24. november alle interesserede, medlemmer og støtter til jubilæumsfejring og afslutning af KPI Akademi på Menighedsfakultetet i Aarhus. Vi starter dagen med foredrag og fejrer derefter jubilæum med festmiddag og aftenprogram. Dagen slutter med generalforsamling. Generalforsamlingen er kun for personlige medlemmer af KPI og repræsentanter for KPI's medlemsorganisationer.

Vi håber at se mange venner af KPI til en festlig dag og aften.

Program

15.30-16.00: Drop in kaffe

16.00-17.30: Foredrag ved rektor på Dansk Bibel-Institut Henrik Nymann Eriksen:

Kristne perspektiver på ledelse

Både i kirken og i samfundet er der brug for dygtige ledere, og mange tager del i forskellige ledelsesopgaver. Derfor er det ikke ligegyldigt, hvordan vi leder, og hvor vi har vores udgangspunkt. Hvad betyder et kristent menneskesyn og en kristen etik for vores måde at være ledere på? Henrik Nymann Eriksen deler refleksioner og personlige erfaringer om kristent lederskab til udfordring og opmuntring for kristne ledere i stort og småt.

17.30-19.00: Festmiddag

19.00-20: Jubilæumsfejring

– med input fra bl.a. Carsten Hjorth Pedersen og Hanne Terp Legarth

20.00-20.30: Afrunding af KPI Akademi

20.30-20.45: Kaffe

20.45-21.45: Generalforsamling med følgende dagsorden:

1. Valg af dirigent og referent.
2. Drøftelse af KPIs arbejde på grundlag af formandens og den daglige leders beretninger.
3. Fastsættelse af medlemskontingenter.
4. Godkendelse af årsregnskab 2022 og budget 2024.
5. Valg af medlemmer til bestyrelsen.

6. Valg af revisor.
7. Vedtægtsændring, idet § 1 i KPIs vedtægter ændres til "Kristent Pædagogisk Institut (KPI) har hjemsted i Herning Kommune".
8. Eventuelt.

Yderligere punkter til dagsordenen samt kandidater til bestyrelsen skal være KPI's formand i hænde senest 3. november 2023. Endelig dagsorden offentliggøres på www.kpi.dk den 10. november 2023.

Deltagelse er gratis, men tilmelding er nødvendig. Tilmelding til Hanne Terp Legarth på hanne@kpi.dk eller 20 20 41 34 senest d. 10. november 2023.

Vedr. kandidater til bestyrelsen:

Brian Kallestrup Nielsen er af personlige årsager trådt ud af bestyrelsen her i foråret 2023.

Efter i flere år at være betroet opgaven som formand for KPI, har jeg valgt ikke at genopstille til valget i november. Lars Larsen, der også er på valg, er i overvejelser om, om han genopstiller.

Vi ved derfor, at vi kommer til at mangle nye kandidater til bestyrelsen, der brænder for det religionspædagogiske felt og kan identificere sig med KPI's dna, hvor vi bevæger os på både det praktiske og det videnskabs-teoretiske plan og anser begge dele for værdifuldt.

Bestyrelsen er allerede i gang med at finde nye kandidater og opfordrer hermed KPI's medlemmer til at tænke med i denne vigtige proces. ✚

Med venlig hilsen
Karen Aagaard, formand for KPI

Henrik Nymann Eriksen deler refleksioner og personlige erfaringer om kristent lederskab.

Sammen om pressede unge

Den 16. marts 2023 afholdt KPI kursusdag om "Pressede unge – tro som ressource". Godt 80 deltagere fra fri-skoler, efterskoler og gymnasier samt nogle ansatte i kirkeligt regi, var samlet for at blive klogere på mistrivsel blandt unge, ungefællesskabernes rolle i mistrivsel og tro som ressource ind i mistrivsel – belyst af tre foredragsholdere: Maria Kofod Techow fra Center for familieudvikling, Maria Bruselius-Jensen fra Center for Ungdomsforskning og Dorte Toudal Viftrup fra forskningsgruppen for "Eksistentiel og åndelig omsorg" på Syddansk Universitet.

Kursusdagen blev afholdt på Børkop Højskole, hvor deltagere fra hele landet berigede hinanden i samtaler på tværs af de sammenhænge, vi står i til daglig. Engagementet var stort, og det var tydeligt, at det er et emne, der rører os. Unge mistrivsel er på alles læber for tiden – og det fylder rundt omkring på skolerne og i ungdomsarbejdet. Der er ikke noget quick fix eller en entydig forklaring, men det er opmuntrende at opleve så mange lærere og andre voksne, der brænder for de unge og har deres trivsel på hjerte, og jeg oplevede denne dag som en god anledning til sammen at standse op og få nye begreber på mistrivsel og fællesskaberne og tale med andre i lignende opgaver.

Mistrivsel trives desværre blandt unge – også dem, der færdes i kristne miljøer – men dagen gav mig fornyet frimodighed i at tro på, at et nådigt og tilgivende fællesskab kan gøre en forskel for de unge – og at der er en stærk ressource at hente i at kunne tilbyde et eksistentielt og åndeligt sprog for livet som menneske. Hvis de unge kun tilbydes psykologisk-patologiske forklaringer på deres mistrivsel, bliver perspektivet for snævert og individualiseret. De større fortællinger om menneskelivet, som en kristen tro rummer, kan danne spejl for den enkeltes fortælling og sætte nyt perspektiv på tilværelsen, fællesskaberne og mistrivsel. +

/HTL

Dorte Toudal Viftrup

Maria Kofod Techow

Maria Bruselius-Jensen

➤ | **Boganmeldelse ved Karoline Clausen-Myhre,
studerende på KPI Akademi**

Idealer for forældreskab

Føler du som forælder, at der altid er noget mere, du kan gøre for dine børn? Noget mere at gøre, være, forebygge, opbygge, udvikle etc.? Har du som forælder ofte oplevelsen af, at der er langt mellem forventningerne til det gode forældreskab, og hvordan dit forældreskab rent faktisk udspiller sig i virkeligheden? Så er du ikke den eneste.

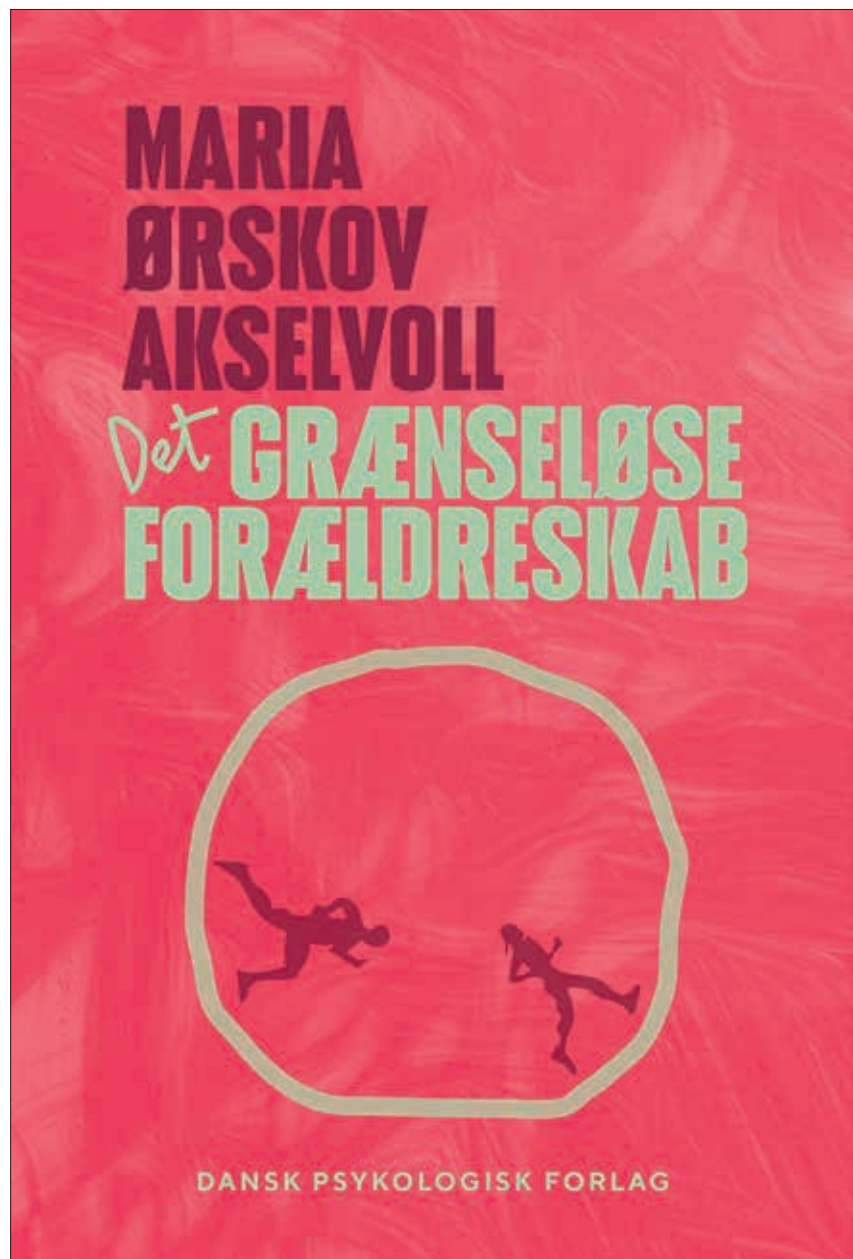
I bogen *Det grænseløse forældreskab* sætter familiesociolog Maria Ørskov Akselvoll spørgsmålstegn ved vor tids ideal om, hvad det gode forældreskab egentlig er. Bogen er et kritisk blik på, hvilken rolle samfundet og kulturen spiller, og hvilke betingelser der ligger til grund for forældreskabets ideal i dag. Akselvoll understreger, at hendes bog centrerer sig om, hvad der er problematisk ved det grænseløse forældreskab, og ikke hvad der er godt ved det.

Akselvoll er helhedsorienteret i sin tilgang til at belyse forældreskabets ideal og ser på dette ud fra et antropologisk, sociologisk, psykologisk og økonomisk perspektiv. På trods af at bogen favner bredt, er den stadig meget grundig med masser af forskning og teorier indenfor forældreskab og familieliv. Hendes evne til at sammenknytte forældreskabet i praksis med forskellige teorier er med til at gøre op med alle de "selvfølgeligheder", vi ikke altid har blik for. Og dette er netop forfatterens håb for læseren: at læseren får syn for, at tidens krav og forventninger ikke er naturlige og specielt gode, og at bogen inspirerer til et forældreskab, som er godt at være forældre i.

Som forælder må jeg sige, at det er forfriskende med et blik på forældreskabets ideal, der peger udad i samfundet i stedet for indad hos forælderen. Selv om jeg har følelsen af at være kritisk i forhold til tidens stemmer, har denne bog åbnet mine øjne for, hvor meget jeg ubevidst tager tidens krav om forældreskab til mig – nok også mere end jeg ville ønske var realiteten.

Akselvoll forklarer, hvordan vores opfattelse af god opdragelse er socialt konstrueret og ikke naturgiven. Selv om bogen jo netop illustrerer dette, tænker jeg ud fra et religionspædagogisk perspektiv, at noget er givet ud fra et kristent livs- og menneskesyn. Dette kunne være interessant at få udfoldet og se i relation til bogen.

Forfatteren lykkes godt med det kritiske blik og sit ærinde med bogen. Bogen er velskrevet og letforståelig. Den henvender sig til forældre, fagfolk og hvem der ellers har interesse i, hvad der er med til at forme samfundet og forældreskabet i dag. Jeg giver bogen mine varmeste anbefalinger. +

Maria Ørskov Akselvoll: *Det grænseløse forældreskab*
Dansk Psykologisk Forlag A/S, 2022, 244 sider.

» | Af Mathias R. Jepsen-Hansen, teolog og frimenighedspræst, gift og far til to, studerende på KPI Akademi

Forældredeterminisme i kristent perspektiv

I sin bog *Utilstrækkelig* beskriver teolog og højskolelærer Christian Hjortkjær, hvordan den nuværende ungdomsgeneration er tynget af følelsen af utilstrækkelighed. I den forbindelse skriver han blandt andet: "Min påstand er ikke, at det er hverken sværere eller lettere at være ung i dag, men at det er *anderledes svært*".¹ Noget lignende kan man sige om dem, der er lidt ældre, den nuværende forældregeneration. Der er nemlig en udbredt udfordring, som tidligere generationer ikke på samme måde har måttet slås med. En udfordring, som rører ved forældrenes grundlæggende syn på sig selv og deres børn. Dermed er den relevant, og måske endda nødvendig, for alt fra lærere og pædagoger til præster og kirkelige ledere at forholde sig til. Det er en alvorlig udfordring, men det er også en udfordring, der kan gøres noget ved. Udfordringen kan beskrives med ét ord: "forældredeterminisme".

Hvad er forældredeterminisme?

D. 9. januar i år lavede forældre-Instagrammeren Rikke Højer, som med over ti tusind følgere poster under profilmavnet "boernetanker", et opslag, som på mange måder er rammende for den nuværende generation af småbørnsforældre. Opslaget består af seks slides med tekst. På den første står der "Som mor, skal jeg bare lige...". Herefter følger på de næste fem slides en lang liste med opgaver, hun skal udføre i løbet af en enkelt morgen. I alt er der 85 opgaver. Listen starter sådan her: "Tjekke ind i alles humør, når vi står op", "svare på syv spørgsmål inden jeg tisser", "planlægge den næste halve time i mit hoved", "huske biblioteksbøgerne inden torsdag", "lave tre madpakker". På nær den allerførste opgave, har de her nævnte eksempler alle primært med noget praktisk at gøre. Men fortsætter man ned gennem listen, vil man opdage udsagn som: "ikke glemme at involvere børnene", "forsøge at

forstå to følelsesudbrud", "forsøge at rumme tre forskellige behov", "lade den ældste være andet end den ældste", "råbe lidt for højt og kramme bagefter", "tænke over, hvad vi gør med skole", "tænke over, hvad skole egentlig er", "tænke over, hvad læring egentlig er", "huske at relationer ikke vokser af sig selv", "evaluere min egen indsats", "slå mig selv i hovedet og gøre noget ved det", "sige noget om vrede der gerne må være der".

Hvad kendetegner udsagn som disse? De handler ikke først og fremmest om praktiske opgaver, men om opdragelse, barnets udvikling og ikke mindst forældrens rolle i dette. Rikke Højer maler med sin skæve og personlige formidling ikke bare et selvportræt, men i høj grad også et generationsportræt.

Tidligere forældregenerationer har uden tvivl også tænkt over deres børns udvikling og set kritisk på deres egen rolle som forældre. Men den nuværende generation af forældre er i langt højere grad end tidligere forældregenerationer eksponeret for andres råd og påstande i form af populærvidenskabelig litteratur, blogs og sociale medier. Både uddannede fageksperter og almindelige forældre deler råd, metoder, teorier, erfaringer og tanker om forældreskabet med det formål at optimere det, så børnene på både kort og lang sigt kommer til at trives så godt som muligt. Vi skal med andre ord som forældre være den bedste udgave af os selv, for at vores børn må blive den bedste udgave af sig selv.

Frygten for at man som forælder påvirker sit barn i en negativ retning, har formentlig eksisteret til alle tider, men aldrig før har en generation af forældre været så eksponeret for tanken om dette. Og det har gjort noget ved vores syn på forældreskab og på os selv som forældre.

Det gælder for så vidt ikke blot forældreskabet, at vi lever i en tid præget af selvoptimering. Psykologiprofes-

sor Svend Brinkmann har flere gange brugt følgende satiriske formulering på sociale medier: "Hvis du tænker positivt hver eneste dag, arbejder hårdt, stræber efter at blive den bedste udgave af dig selv, omgiver dig med inspirerende mennesker og aldrig giver op, så er der ingen grænser for, hvor udmattet du kan blive".³

Tendensen er overalt i samfundet, og den fodrer tanken om, at man konstant skal anstrenge sig for at gøre det bedre. Det gælder på arbejdspladsen, i uddannelsessystemet, på sociale medier, i fitnesscenteret, i parforholdet og ikke mindst i forældrerollen. I bogen *Det grænseløse forældreskab* argumenterer sociolog Maria Ørskov Akselvoll for, at forældrerollen i dag er blevet et ekstra fuldtidsjob på grund af de mange ting, forældre i dag skal forholde sig til, mens de helst skal lykkes med det hele. Blandt andet pointerer hun, at det sprog, der bruges om forældre i medierne i dag, afslører rigtig meget om tidens forældresyn som noget grænseløst. Dette er udtryk som "helikopterforældre" og "curlingforældre" eksempler på.⁴ Forældrene skal ikke bare være forældre for deres børn, som forældre altid har været det. Nu oplever de også, at de skal have overblik over de dele af barnets liv, der ellers ville være skjult for dem ved fx at overvåge deres aktivitet på internettet.⁵ Og de forsøger at beskytte deres børn mod alverdens forhindringer og skuffelser, der kan ramme dem.⁶ Dette er blot to eksempler på ord, der knytter til ved det udvidede forældreskab, som Akselvoll mener har udvidet sig så meget, at det er blevet grænseløst.

I sin bog *Tænk, hvis du ikke afgør dit barns fremtid* beskriver Sara Alfort, hvordan rigtig meget i vor tids syn på børn, opdragelse og forældreskab, begyndte at give mening for hende, da hun første gang stiftede bekendtskab med begrebet "forældredeterminisme".⁷

Forældredeterminisme er ikke en »»

»» fastformuleret opdragelsesskole, man kan bekende sig til. Men det er en ofte usagt tankegang, som gen-nemtsyrrer alt fra børneopdragelse i privaten til den offentlige debat og familiepolitik.⁸ Alfort definerer blandt andet forældredeterminisme således: *”Forældredeterminisme er stemmen i dit øre, der siger dig, at det, du gør – eller ikke gør – som forælder, i et 1:1-forhold former børnenes udvikling, intelligens, sociale kompetencer, fremtidige muligheder på arbejdsmarkedet og kommende bidrag som demokratiske borgere”*.⁹

Det er udmattende at skulle leve op til egne og andres idealer, hvis alt skal lykkes på alle parametre. Og det er et problem for forældrene, men det er også et problem for børnene, for man bliver ikke en bedre mor eller far af at være helt eller delvist udbrændt.

Desuden lærer børn af deres forældre. Hvis forældrene altid skal være den bedste udgave af sig selv, risikerer børnene at tro, at de også skal være det, også selvom forældrene fortæller dem noget andet. Den tragiske ironi er til at tage og føle på, hvis netop de forældre, som slider sig selv allermost for at deres børn skal være og blive mentalt sunde og velbalancerede, bliver dem, der lærer deres børn det modsatte. Troen på forældredeterminismen risikerer at blive en selvopfyldende profeti, men med negativt fortegn, hvor de hårdtarbejdende forældre giver deres egen uholdbare adfærd og tankegang videre.

Dertil kommer, at den ufortyndede forældredeterminisme slet og ret ikke taler sandt. For naturligvis har forældre ikke en 1:1 indflydelse på, hvordan deres barns liv former sig. Det siger al logik, men forældredeterminismens stemme taler ikke logikkens sprog.

Forældredeterminisme er sidst men ikke mindst næppe bare en hurtig tendens, der går i sig selv indenfor få år. For hvem er den kommende generation af forældre? Det er generation Z, som blandt andet er kendetegnet ved enormt fokus på etik. Og som ifølge adskillige statistikker er hårdere ramt af stress, depression og lignende udfordringer end tidligere generationer. Selvom perfektionismen som kendetegn ofte kobles til den nuværende forældregeneration bestående

af millennials, tyder meget på, at den kommende forældregeneration døjer med mange af de samme problemer – bl.a. i form af perfektionisme, der fører til utilstrækkelighedsfølelse, som Hjortkjær beskriver.¹⁰ Forældredeterminismen ligger lige til højrebenedet for også den kommende generation af forældre.

Forældredeterminisme hos kristne forældre

Kristne i Danmark i dag lever ikke i et vakuum. Derfor gør tendensen til forældredeterministisk tænkning sig også i en eller anden grad gældende for kristne forældre. Mange kristne forældre – og måske især forældre i 20’erne og 30’erne – bruger tid og opmærksomhed på at følge eksperter og influencere på instagram, som ud-deler råd, vejledning og tanker om opdragelse. Samme gruppe lytter til podcasts om forældreskab, opdragelse osv. Og hvis den grundlæggende forældredeterministiske tankegang bliver styrende for en kristen forælder, slår det så meget desto hårdere, når forældrene slås med problemstillinger, som kristne forældre ofte slås med.

En af disse problemstillinger er forældrenes frygt for, at barnet vælger troen fra. Hvis barnet udtrykker tvivl, skepsis eller decideret vælger troen fra, gør det ondt på forældrene. Og det er ikke en ny problematik, at kristne forældre i den situation bebrejder sig selv. Men risikoen for en overdreven selvbebrejdelse er større, hvis man tænker forældredeterministisk. For som forælder må man kunne have gjort noget anderledes. Tankegangen bliver: Det er *min skyld*, at mit barn har forladt troen.

En anden problematik, som forstærkes for kristne forældre, hvis en forældredeterministisk tankegang bliver styrende, er linedansen for at undgå negativ social kontrol. Der har i de senere år været et jævnlige tilbagevendende fokus i medierne på negativ social kontrol i blandt andet konservative kristne miljøer.¹¹ Det kan for mange forældre give anledning til overvejelser, om man rammer den rette balance, hvor man på ene side giver det videre, man finder værdifuldt, mens man på den anden side giver frihed til barnet til selv at tage stilling til forældrenes værdier. Den afvejning er god og vigtig at lave, og

man må som forælder gøre det løbende, fordi barnet i forskellige faser har forskellige behov og udfordringer. Det er vigtigt, at forældre tør påvirke deres børn, men denne opgave indebærer også, at man som forælder kan komme i tvivl, om man rammer den rette balance. Og denne tvivl kan være ekstra svær at være i, hvis man er fanget i en forældredeterministisk tankegang. Hvis man anser det som katastrofalt hver gang, man i en hverdagsituation ikke rammer den rette balance, bliver rollen som opdrager enormt anstrengende. Og hvis man bliver styret af frygt for at gøre noget forkert, gør det næppe balancegangen lettere at ramme.

En tredje problematik er, at de mange nye og intensiverede krav til forældrerollen kan tage så meget fokus og tid fra forældrene, at de vær-dier, de ønsker at præge med, glider i baggrunden eller helt forsømmes. Dermed er der en risiko for, at det åndelige glider i baggrunden, så de gode intentioner i praksis bliver til en sekularisering.

Evangeliet til de overbelastede forældre *Den nådige Gud*

Hvad har man brug for, når man oplever at komme til kort som forældre? Man har brug for nåde.

Flere har de senere år rejst spørgsmålet, om mennesker i dag har mistet behovet for en nådig Gud. Eller rettere: synet for dette behov. Men måske er behovet for en nådig Gud alligevel ikke helt forsvundet. Og måske sidder der flere kristne forældre, end man lige tror, og har brug for at høre det kristne budskab om tilgivelse talt ind i netop forældrerollen, hvor mange oplever at komme til kort i større eller mindre grad. Og måske sidder der flere forældre, som i dag ikke - på nær måske en julegudstjeneste om året og en begravelse, dåb eller konfirmation i ny og næ - har kontakt til kirken og oplever det samme behov - blot mere ubevidst.

Nåden må forkyndes for børn og voksne - og måske især for forældre - i kirker, missionshuse og deslige. Og nåden må fylde i tankegangen på skoler, i institutioner og lignende som en modgift mod forældredeterminismen. For forældre kommer til kort og trænger til nåde.

Den almægtige Gud

Forældredeterminismen bærer flere løgne i sig. En af de alvorligste er, at den får os til at tro, at vi er guder. Derfor har vi brug for at få det modsatte at vide. Vi mennesker kan intet determinere, som Gud ikke kan ændre på.

Tænk hvis du ikke afgør dit barns fremtid. Tænk hvis "alt står i Guds faderhånd", som Grundtvig formulerede det i 1856.¹² Denne ide har eksisteret længe før Grundtvigs tid. I Jobs bog, den bog i Biblen, som allertydeligst skildrer menneskets møde med kaos og tab, optræder den samme påstand:

"Alle menneskers liv har han i sin hånd, alt levendes livsåde".¹³

Det er med andre ord ikke først og fremmest forælderen, der har barnets liv i sin hånd, men den almægtige Gud. I *Den etiske fordring* hævder Løgstrup, at *"Den enkelte har aldrig med et andet menneske at gøre, uden at han holder noget af dets liv i sin hånd"*. En mor eller far, der er præget af en forældredeterministisk tankegang, er ikke et sekund i tvivl om dette. Men det er vel at mærke kun noget af barnets liv, forælderen holder i sin hånd. Pointen fra Jobs bog, som Grundtvig synger med på, er, at det enkelte menneskes liv i ultimativ forstand kun er i hænderne på én, og det er den almægtige Gud.

Hvis man kan tro det, sættes forælderrollen ind i en større sammen-

hæng, hvor man som forælder bliver mindre afgørende.

Det betyder ikke, at mennesket fritages for ansvar eller kald – heller ikke som forælder eller opdrager. Men barnets skæbne er aldrig i forældrenes hænder. Der er en anden, som har kontrollen og overblikket. Ligesom tanken om den nådige Gud, der tilgiver skyld, har et enormt potentiale som modgift til forældredeterminisme, har tanken om den almægtige Gud det også. Det inviterer til, at forælderen løfter blikket væk fra sig selv og kan finde ny frimodighed i en forælderrolle, hvor man ikke selv er den udslagsgivende faktor for barnets fremtid.

Tænk hvis vi kan fremelske ærlige fællesskaber og samtaler i hjem, kirker, skoler og lignende, hvor vi som forældre kan lade maskerne falde, så vi ikke tror, at de andre altid lykkes bedre end os. Tænk hvis vi sammen kan vise hinanden evangeliet for de slidte og uperfekte forældre: at Gud er nådig og almægtig. Tænk hvis vi kan give netop det videre til vores børn og unge. Det vil gavne dem mere end alverdens selvoptimering. ✚

Litteraturliste

- Akselvoll, Maria Ørskov (2022). *Det grænseløse forældreskab*. Dansk Psykologisk Forlag
- Alfort, Sara (2018). *Tænk, hvis du ikke afgør dit barns fremtid*. Zetland
- Hjortkjær, Christian (2020). *Utilstrækkelig*. Klim

Denne artikel er blevet til på baggrund af Mathias R. Jepsen-Hansens opgave på første år på KPI Akademi.

Det er ikke først og fremmest forælderen, der har barnets liv i sin hånd, men den almægtige Gud.

¹ Hjortkjær, 2020, s. 11

² https://www.instagram.com/p/CnNaXI_Zn4/

³ Senest slået op på instagram d. 8. januar 2023 med indtil videre mere end 18.000 likes til følge

⁴ Akselvoll, 2022, s. 13

⁵ DDO: Helikopterforældre, <https://ordnet.dk/ddo/ordbog?query=helikopterfor%C3%A6ldre>

⁶ DDO: Curlingforældre, <https://ordnet.dk/ddo/ordbog?query=curlingfor%C3%A6ldre>

⁷ Alfort, 2018, s. 12

⁸ Alfort, 2018, s. 10-11

⁹ Alfort, 2018, s. 10

¹⁰ Hjortkjær, 2020, s. 16

¹¹ Fx <https://www.kristeligt-dagblad.dk/danmark/ny-rapport-negativ-social-kontrol-er-ogsaa-et-problem-i-lukkede-kristne-miljoer>

¹² DDS nr. 375

¹³ Jobs Bog 12,10

Afsender:
KPI, Kirkebyvej 14, 7400 Herning

Solid Bibelundervisning

Konfirmand Kursus 2024

30. juni - 13. juli

Tilmelding åbner
2. oktober 2023 kl. 17
konfirmandkursus.dk

Nye Venner

Kursussteder
Hedemølle Efterskole
Frøstruphave Efterskole
Løgumkloster Efterskole
Nordsjællands Efterskole

Meld adresseforandring til KPI

Når du flytter, får KPI ikke automatisk besked. Kontakt derfor KPI med oplysning om ny adresse, så du fortsat kan modtage Nyhedsbrevet.

- Send en e-mail til kpi@kpi.dk eller et brev til Kirkebyvej 14, 7400 Herning.
- Ring til KPI på 2020 4134. Indtal besked, hvis der ikke er nogen ved telefonen.

- Send en sms til 2020 4134.
I alle tilfælde: Oplys navn samt gammel og ny adresse.

Gaver til KPI

Hvis du ønsker at give en gave til KPI, kan den indbetales via din netbank. Vælg en af følgende muligheder:

- **Indbetalingskort/girokort:** Vælg kort-type "01" og tast KPI's giro-nummer 16775029.

- **Bankoverførsel:** Overfør beløbet til KPI's konto i Danske Bank. Regnr. 1551 – kontonr. 0016775029.
- **MobilePay:** Indbetal via MobilePay på 955533. Husk at oplyse dit fulde navn og CPR nummer, hvis du ønsker skattefradrag.

- Din gave til KPI er fradragsberettiget på din selvangivelse (Ligningsloven § 8a), forudsat KPI har dit personnummer.
- KPI udsender i januar kvittering til alle, der har givet gaver i det forgangne år.

Nyhedsbrevet udgives af:
Kristent Pædagogisk Institut (KPI)
Kirkebyvej 14, 7400 Herning
☎ 2020 4134 E: hanne@kpi.dk
Website: www.kpi.dk

Institutleder:
Hanne Terp Legarth
Regnskabsfører:
Elly Bro Skuldbøl, Menighedsfakultet
E: kontor@kpi.dk
Tryk: Helle Høeg/Øko-Tryk

Formand for bestyrelsen:
Karen Aagaard (ansv.red.)
Søholt Allé 17, 8600 Silkeborg
☎ 4021 0840
E: karen@kpi.dk